

10 И исказа (го) на Отца си, и на братіята си: и скара мѡ се Отець мѡ, и рече мѡ: що (е) тоа сонъ, штоо си видѣлъ? да ли ще дойдеме, азъ и майка ти, и братіята ти, за да ти се поклониме дори дѡзѡеми?

11 И завидѣха мѡ братіята мѡ: Отець мѡ обаче сохраниваше словото.

12 И отидоха братіята мѡ да пасатъ овцыте на-Отца си въ Сихемъ.

13 И рече Израиль на Иосифа: не пасатъ ли братіята ти (овцыте) въ Сихемъ? прїиди, да те пратимъ коды нїхъ. А онъ мѡ рече: ето азъ.

14 И рече мѡ: иди прочее, да видишь, ако сж добръ братіята ти, и овцыте, и донеси ми извѣстїе. И прати го ѿ долината Хевронска, и дойде въ Сихемъ.

15 И намѣри го единъ человекъ, като се скиташе въ полето, и попыта го той человекъ, и казваше: що търсишь?

16 И онъ рече: братіята ми търсимъ: кажи ми, молимъ те, дека пасатъ.

17 И рече онїй человекъ: отидоха ѿ тѣка: защото ги чѡхъ да говорятъ: нека идеме въ Доданъ. И отиде Иосифъ подиръ братіята си, и намѣри ги въ Доданъ.

18 И они томъ го видѣха ѿ далечъ, преди да се приближи коды нїхъ, сдѡмахасе напротивъ мѡ да го увїатъ.

19 И рекоха междѡ себеси: ето, прихожда съновидецо.

20 Прїидете прочее сега, и нека го увїеѡе, и нека го фърлимѡ во единъ изъ рововете: и ще речеѡе: звѣрь лютъ изеде го: и ще видимѡ щоо.